

Dosarul nr. 2ra-1661/19

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (V. Hadîrca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Viorel Bezedica, reprezentat de avocatul Andrian Cotună,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Bezedica împotriva lui Serghei Dubic privind încasarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2016 Viorel Bezedica a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Dubic, ulterior concretizată, solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 10 350 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 5 000 de lei, cât și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 310,50 lei și a cheltuielilor de asistentă juridică în mărime de 4 000 de lei (f.d.5-9, 52).

În motivarea acțiunii a indicat că, la 07 octombrie 2014, aproximativ ora 18.00, Viorel Bezedica deplasându-se cu mijlocul de transport pe str.Liviu Deleanu s-a oprit în fața unei persoane necunoscute, care a barat deplasarea regulamentară a mijlocului de transport, iar la solicitarea reclamantului de a permite trecerea, persoana necunoscută a început să lovească în capota mașinii. Reclamantul a coborât din mașină pentru a stopa prejudicierea mijlocului de transport și a încercat să ferească persoana cu pricina de la capota mașinii, ultima însă a reacționat în mod grosolan, cinic și obraznic la acțiunile reclamantului, aplicînd violența și anume, l-a apucat pe Viorel Bezedica de mîna dreaptă, i-a rupt brățara de aur, inclusiv prin acțiunile violente fiind deformată în întregime părțile componente a acesteia.

A menționat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI02675986, Serghei Dubic a fost atras la răspundere contravențională pentru comiterea faptelor prevăzute de art. 104 și art. 354 Cod contravențional, iar conform bazei de date electronice a IP Buiucani Serghei Dubic a achitat amenda stabilită în mărime de 800 de lei.

A afirmat că așa cum s-a confirmat existența prejudiciului, legătura cauzală, vinovăția lui Serghei Dubic, s-a adresat către pârât cu solicitări verbale și scrise să repare benevol prejudiciul material și moral, însă fără rezultat.

A notat că prin acțiunile prejudiciabile comise de Serghei Dubic i-a fost deteriorată brățara din aur, fapt reflectat în materialele dosarului contravențional, plîngerii, procesului-verbal de audiere a victimei, încheierii asupra rezultatului examinării materialului înregistrat în registrul de evidență a altor informații referitor la infracțiuni al IP Buiucani.

A mai indicat că brățara din aur și-a pierdut valoarea în calitate de articol integru, aceasta fiind deteriorată (ruptă) în mai multe locuri, iar mai multe centre specializate de reparații i-a comunicat că reparația brățării în mod corespunzător este imposibil de realizat, deoarece acțiunile de deformare (rupere) i-au modificat iremediabil forma, zonele unde este ruptura pot fi unite cosmetic cu aur suplimentar însă aspectul exterior al brățării va fi prejudiciat grav și definitiv.

A conchis reclamantul că unica soluție este înstrăinarea brățării ca aur uzat la 1/3 din prețul de piață a gramului de aur din cadrul unui articol integru de bijuterie. Iar, devalorizarea bunului cu 2/3 din valoarea ca bun integru, constituie consecința directă a acțiunilor pârâtului.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Bezedica, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 23 decembrie 2016 Viorel Bezedica a declarat apel împotriva hotărârii din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Viorel Bezedica, s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Prin decizia din 01 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Viorel Bezedica, s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Viorel Bezedica, s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a specificat că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecării, ca fiind guvernat de normele Codului civil care reglementează obligațiile care se nasc din cauzare de daune, la fel s-au constatat circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Colegiul civil a reținut că obligația lui Serghei Dubic de reparație a prejudiciului cauzat lui Viorel Bezedica a apărut din cauzarea de daune prin contravenție. Fapta contravențională cauzatoare de prejudicii și prejudiciul cauzat prin aceasta a fost stabilită în modul prevăzut de legea contravențională, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 04 noiembrie 2014, întocmit în privința intimatului, care a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 104 și art. 354 Cod contravențional.

Deși în acțiune se invocă recuperarea prejudiciului cauzat prin deteriorarea brățării din aur, instanța de apel a indicat că, în cadrul examinării cauzei nu au fost

administrate careva probe care ar demonstra că în momentul comiterii faptei contravenționale cauzatoare de prejudicii, anume brățara a cărei valoare a fost stabilită prin actul de expertiză nr. 8 din 30 august 2016 a Camerei de Stat pentru Supravegherea Marcării era la reclamant, iar în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție prin care s-a constatat fapta ilicită cauzatoare de prejudicii, nu s-a individualizat paguba materială invocată de apelantul Viorel Bezedica. Or, apelantul nu a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție în cauză, fapt care denotă acordul tacit al acestuia cu conținutul lui.

Colegiul civil a conchis că în plângerea depusă la organul de poliție pe marginea faptelor comise de intimat, apelantul nu a indicat despre deteriorarea anume a brățării invocate în prezentul litigiu, astfel deși prin contravențiile de comiterea cărora a fost sancționat intimatul, se deduce cu certitudine cauzarea unor prejudicii apelantului, ultimul nu a demonstrat în pricină legătura de cauzalitate dintre prejudiciul invocat și fapta prejudiciabilă a intimatului. Prin urmare, pretenția privind încasarea prejudiciului material își pierde suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

La 03 mai 2019 Viorel Bezedica, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, a declarat recurs împotriva hotărârii din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, și a deciziei din 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea integrală hotărârii și a deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Bezedica privind încasarea prejudiciului material și moral să fie admisă integral (f.d. 207-219).

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor inferioare de judecată, invocând ca fiind neîntemeiată și emisă cu încălcarea normelor de drept material, aprecierea arbitrară a probelor precum și aplicarea eronată a normelor de drept procedural, lezându-i recurentului dreptul fundamental la protecția proprietății.

La fel, consideră că au fost întrunite condițiile pentru antrenarea răspunderii civile a contravenientului pentru fapta ilicită comisă, astfel instanțele de judecată nu au aplicat prevederile legii materiale care urmau a fi aplicate și anume prevederile art. 14 alin. (2) Cod civil și art. 1398 alin. (1) și (2) Cod civil.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 05 martie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 05 aprilie 2019 însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Astfel, recursul declarat la data de 03 mai 2019 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Viorel Bezedica, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Viorel Bezedica, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Viorel Bezedica, reprezentat de avocatul Andrian Cotună, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Viorel Bezedica reprezentat de avocatul Andrian Cotună împotriva deciziei din 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh